

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, num. 20, botiga,
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba
Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

¡LAS ELECCIONS S' ACOSTAN!

¡Ciudadans! aquí la teniu la bandera qu' heu de seguir.

À LA NOSTRA.

¿Qué hém de parlar en dias com aquestos sino d' eleccions?

A eleccions sonan y hém de balar en aquest só.

Ja sè jo que la cosa per més que s'ingrés preparada desde molt emps no 's veyá prou clara y que a molts nos ha cullit desprevinguts.

Ja sè jo que las llistas no han pogut rectificarse en la forma deguda; ja sè jo que molts dels que tenen dret á votar no podran ferho per no haber reclamat dintre del temps degut; ja sè jo que suprimit lo sufragi universal perdém molta forsa que al nostre costat tindriam.

Pero no hi fá res. ¡Avant y fora!

Recordémnos sempre de lo que deya 'l nostre manifest: «Aném á la lutxa no tant per la victoria com pèl combat.»

Y es aixís; hi aném per combatre.

O millor dit encare: lo treball que aném á fer no es més que un treball preliminar de reconstitució de las forsas democráticas.

Aném, valentme de una comparació, á preparar lo terreno per tirarhi las bonas llavors.

Elegint alguns diputats, per pochs que sigan, mentres sigan bons, hém preparat lo terreno.

Los diputats desde las Còrts, davant de tot lo país, sembrarán las llavors de la democracia. Frente á frente de la política reaccionaria que 'ns mortifica, que 'ns oprimeix, que 'ns vexa, que 'ns escura las butxacas y 'ns tapa la boca, aixecarem una política liberal, tranquila, prudent, ordenada, patriótica, generosa en la qual hi cápigan y s' hi desarrollin todas las aspiracions honradas del país.

Per cada mal, ensenyarem la recepta que ha de curarlo.

Y de mica en mica s' anirán infiltrant en la conciencia pública las nostres ideas, las nostras esperansas, los nostres propòsits.

La cullita vindrá després del treball.

No cal duptarne.

Prenent part en las eleccions anirém coneixent-nos, y si 'ns coneixém haurém avansat molt en lo camí del nostre triunfo.

Lo moviment es la vida, sobre tot la vida dels partits.

Avuy serém pochs: no importa, un altre dia serém molts, y dia vindrá per últim en que serém tots.

La nostra idea es bona; que sigan bons los homes que la defensen; que sigan bons los procediments que emplehin; que sápigam donar cada cosa al seu temps; que no desesperin may; que treballin sempre, guiats per la fé y per l' entusiasme y no ha de faltarnos á tots nosaltres la recompensa, á la patria la llibertat y la ditxa.

Jo 'm recordo, que després de alguns anys de forsós retrahiment, castigats per las situacions moderadas, vá venir la revolució de Setembre.

¿Quin entusiasme no vá promoure!

Y van neixre revolucionaris com á bolets darrera de una pluja de tardor.

¿Eran bons tots?

Jo crech que n' hi havia molts de corcats, ó á lo menos aixís van demostrar-ho carlins y jesuítas y gent mal intencionada, que ab la capa de revolucionaris venian á perturbarnos, quan no á durnos al precipici á copia de exageracions.

—¿Perqué?

Senzillament, porque avants de la revolució de Setembre no haviam tingut ocasió de contarnos: porque no 'ns coneixiam: porque no anant á las urnas, carregats de paciència y de constancia, no haviam après aquestas costums políticas tant necessarias als pobles que volen ser lliures; porque 'ns veyam obligats á rebre á tothom ab los brassos oberts, sense consultar antecedents de ningú, y porque hi havia l' estil de creure més á n' aquell que més cridava.

Aixó s' ha de acabar. Y aixó s' acabarà, movent-nos, fent sempre actes de demócratas.

Y aixís, quan després de la política conservadora, per la virtut del país, vinga la democrática, no haurém de teme perturbacions, y sabrém ahont son los homes purs y amants verdaders de las nostras ideas. Llavors no será de teme darrera del

triunfo la vergonya de caure. Llavors podrém dir ab seguretat allá hont aném; porque ab seguretat sabrém de allá hont venim.

Aquest any nos toca lutxar. Lutxém!
No duptin que anirém endavant.

Fins feya poch tothom dormia; fins feya poch ningú 's disposava á emprendre aquesta salvadora línea de conducta.

Ha ressonat la véu sempre inspirada, previsoramente sempre de Castelar. La véu del eminent orador ha dit: «A las urnas!» S' ha publicat un manifest, y no sols s' ha despertat la democracia que acaudilla l' incansable gefe, sino que com un eco ha respost á ella la véu de aquell antich y poderós partit radical, que durant las épocas revolucionarias tant directament influia sobre la nostra patria.

Los radicales que no volian anarhi, van també á las urnas.

Vá á las urnas en Martos; acepta aquesta línea de conducta 'l mateix Ruiz Zorrilla!

¡Quina victoria per en Castelar!

Ab aquest sol fet ¡quin triunfo per la democracia!

Aixís se reconstitueixen los partits, aixís arriban los partits als seus ideals.

Avuy units á las urnas. Aquest sol fet de anar units en una mateixa línea de conducta dona lloch á las més hermosas esperansas...

Pèl moment ja 'ns doném per pagats y satisfets ab aquest resultat. ¡No hi fá res que sigan pochs los diputats nostres que vajin á las Còrts! Uns quans grans de pólvora bastan per una barrinada. La barrinada de las ideas remou montanyas. Y poch á poch se vá lluny.

Jo crech qu' ara es quan ha arribat la nostra!

P. K.

DE DIJOUS Á DIJOUS.

OMENSÉM per lo teatro del Liceo que no com á novetat nos ha ofert la ópera de Petrella Jone.

La circumstancia de haberla cantada l' any passat casi bé la mateixa companyia fa que no 'ns fiquém en repunts y embastias sobre si la cantan millor ó pitjor. La Bianchi-Montaldo y Bulterini, es á ben segú en la ópera que més brillan y per lo tant en la que més aplausos col·lectan. D' aquests ne varen tocar també alguns al Sr. Moriamí en particular 'l segon dia que ja sabia un xiquet més la llissó. La Macaferri y Mirabelle tau... tau... van anar.

Los coros bé y també la música.

Al Principal..... ¡Redoma encantada! Lo publich se cansa de tanta redoma y protesta no ananthi. Que tè de fer!

Los teatros de fora van entretenint al públich. L' Espanyol ab la *Passió de N. S. Jesucrist*, Buen Retiro ab sarsuelas castellanas, Prado Catalan ab sarsuelas catalanas y Novetats ab los seus dramas y comedias que han lograt per complert lo favor del públich, gracias á la continuada variació y al esmero ab que son representats.

Expresament deixém per l' últim lo teatro de Romea pera dir quatre paraulas de la comedia *Cofis y Mofis*.

L' obra del Sr. Feliu y Codina (D. Joseph) es un juguet en tres actes: no tè altre objecte qu' entretenir, pintant las tretas y 'is embolichs d' un gitano, y ho logra per complert.

Es un gitano en *Platería* que pèls diners fá las més grans travessuras; dona esperansas á tothom, queda ab tothom malament, treballa per interessos contraposats y fins de las caigudas vol treure'n partit, com aquell que cada vegada que queya trobava una pesseta.

Aquest tipo de gitano 'l representa molt bé en Fontova. En Goula fá al pèl un tipo de jugador pinxoy de ciutat, cul de garito, cobart com una guilla, pero que tè la destresa de manejar molt bé las cartas. En Fuentes fá un pinxet de vila y 'l fá bé també. En Soler representa admirablement un tipo de vell que sempre gemega y que 's créu que la providencia l' ha castigat per las calaveradas que vá fer quant era jove. La Abella y en Cazorro fan respectivament una nena y un pagés, didot de aquesta, que no tenen gran cosa de particular.

L' obra comensa ab una primera escena brillant y languideja en lo restant del primer acte. Creix en l' acte segon y cap al final tè un efecte que vá valerli al autor ser cridat á las taulas interrumpint la representació. L' acte tercer es millor que 'l primer; pero no tant bó com lo segon.

Generalment l' hi falta en punt á interés, lo que l' hi sobra de bona pintura dels personatjes; y l' hi sobra de languidés en alguns trossos, lo que l' hi falta de vivesa y xispa en alguns altres.

La versificació es correcta, y tè tochs que fan riure ab molta justicia al públich.

En resúmen, es un' obra que ha petat, per lo qual felicitem al autor y deixém que l' empresa 's feliciti á sí mateixa.

QUI CALLA.....

Dins d' un lit, agonizant
vá 'l ricatxo don Climent
y per fer lo festament
un Notari está esperant.

Hi han tres pretendents juplats
que 's disputan los seus bens,
y s' están allí presents
esperant los resultats.

Un dels tres diu al Notari
que preguati á n' el malalt
si deixa tot lo caudal
pè 'l seu nebot, en Macari.

Lo notari, resol al
tal preguota fa al moment;
un badall té Don Climent
y per sempre queda mut.

Llavors aquell que tan forga,
per ser ell l' únic heréu;
diu al Notari:—Ja ho ven
res diu:... Donchs qui calla... otorga!

SEB-STIÁ GOMILA.

ARÉM un xich de conversa electoral.

La candidatura per la circumscripció de Barcelona es la següent:
EMILIO CASTELAR.

BONAVENTURA ABARZUA.
SANTIAGO SOLER Y PLÁ.

No hem de dir qui es en Castelar. Donar lo vot al orador més eminent del nostre país no es tant honrarlo com honrar-se.

¿Qui es Abarzua? Durant la república vá despenyar ab molt acert lo càrrech de embaixador de la capital més civilisada de Europa, París. Es un home de talent y de privilegiada paraula. Barcelona l' hi déu l' acta, qu' en los colegis de la Barceloneta ván rómpreli la ilegalitat, la coacció y l' amenssa. Barcelona pagarà 'l seu deute.

¿Qui es Soler y Plá? 'L nostre paísá, representant de Barcelona diferents vegadas, dos cops ministre, (d' Estat y de Ultramar) y que ha prestat á la democracia serveys inapreciables, en tota una vida de honrades y de conseqüencia.

Aquesta candidatura tant escullida ha sigut recomenada per en Castelar, y es la que apoyará la *Campana de Gracia*.

¿Y á fora?

Allá hont no 's presenti candidat, que 'ls nostres correligionaris votin tots á n' en Castelar.

S' acumulan los vots de tots los districtes, y de déu mil en amunt, los déu candidats qu' en tenen més, son diputats de la nació.

Castelar tindrà aquesta gloria. L' altre dia un periódich conservador ja l' hi donava 40 mil vots. Ne tindrà més encare. La democracia está interessada en que 'n trega més que cap altre candidat, may siga sino per demostrar que per tot arréu tè la democracia arrels molt fondas.

La *Campana de Gracia* 's proposa fer una remesa de candidaturas de 'n Castelar proporcionada al número de cada població á tots los pobles ahont hi tè corresponsal ó suscritors, ó com si diguessim á tots los pobles de Catalunya.

Los corresponsals y 'ls suscritors ja 'ns farán l' obsequi d' escamparlas per la comarca.

Passan de 150 'ls empleats que demanan ser elegits en las próximas eleccions.

Aquests al ménos son felissos.

Avants de ser elegits ja menjan.

S' ha descubert una conspiració á Cuba.

No hi ha malaltia que no tinga recaiguda.

¡Alerta!

Que la recaiguda no siga pitjor que la malaltia!

Los electors de Chiva demanan que 'l que vulga mereixe 'ls seus sufragis los deixi quartos y depositi 12 mil duros.
Fins are hi havia diputats per districte, y diputats per acumulaci6.
Hi faltava una cosa y are surt:
Diputats per subasta.

Nos escriuhen de Vidreras pintantnos la sorpresa que han produhit las llistas electorals.
En ellas hi figuran bastants difunts y moltes personas que no pagan ni una pesseta de contribuci6.
En cambi hi faltan molts vius y molts contribuyents.
La situaci6 no oculta 'ls seus desitjos: molts vius hi h6 que 'ls voldria morts, molts rics que 'ls voldria pobres; y en cambi hi ha molts pobres que 'ls voldria rics y molts morts que 'ls voldria vius.

Diumenje passat tamb6 v6 haberhi profess6 de jubileo a Matar6.
Un detall: hi anava una m6sica que tocava americanas.
Y per acabar un rasgo de cultura de un missionista: Hi havia algunas personas que temerosas de constiparse davant d' aquella ratxada de neos s' estavan ab la gorra posada, y un missionista v6 dir que 'ls que no 's descubrien eran uns *tinyosos* (paraula textual.)

Un suscriptor de Moy6 'ns notifica que un escolapi6 anomenat Pare Gayetano ha excomunicat als qui llegeixen la *Campana de Gracia* y 'l Cardoner de Manresa.
Lo suscriptor demana que al menos si han de negarlos terra sagrada construixin un cementiri ben aprop del collegi, perque pujan sentir los sermons del pare citat.
Diu que son tant divertits, que 'ls fan l' efecte de sainetes.

A Fransa han decidit que las execucions capitals tingan lloch no en p6blich com fins are, sino a l' interior de la pres6, davant de molt pocas personas.
Perqu6?
Perque 'l patibul ja no moralisa, ja no dona exemple: sino que repugna. Per x6 s' amaga, y f6 h6.
Avuy se retira a la vida privada. Aviat desapareixer6 per complert.

Han condecorat ab la cr6u de Isabel la Cat6lica al actor del Teatro catal6 Sr. Fontova.
Un consell al nostre amic:
'Que se la posi quan f6 'l gitano dels *C6fils y m6fils!*

Ja ha sortit una tercera circular del govern als gobernadors.
En la primera se recomenava l' imparcialitat m6s complerta.
En la segona ja no tanta.
En la tercera casi b6 gens.
Jo 'm creya que la comedia electoral tenia un acte y are veig que ja n' han fet tres y casi no h6m comensat.

All6 que deyan que durant las eleccions no denunciarian cap peri6dich, ho deyan 'm' entenen?
Per are 'l *Pueblo espanyol* ja ha pagat lo pato.
Aquest conservadors son aixis, com certs rellotjes de paret.
No m6s tenen corda per quinze dias.

Dissapte v6 obrirse al passatge del Cr6dit n. 3, una botiga preciosa per lo h6n decorada, p6ls objectes que cont6 y p6l f6 a que 's destina.
Se tracta de la venta d' obras d' art, desde mobles fins a quadros, desde gerros fins esculturas.
L' estutzista Sr. Vidal ha enriquit a Barcelona ab aquest nou element de progr6s, y dirigint los treballs de la botiga, acullint las obras del nostres artistas m6s celebrats, los germans Masriera, Gomez, Urgell, Torrescasana, Novas, Amig6, Soler y Rovirosa, Santaf6 y altres y teuin lo pit de tirar avant, ha demostrat qu' es un amant de las arts y un artista intel·ligent, digne de l' aplauso de totas las personas degust y de la protecci6 de Barcelona.

A Sant Joan de las Abadesas encare existeix l' ofici donant l' ordre de fusellar als carrabiners v6ctimas del carlistas.
Sota l' ofici hi ha tres firmas que diuhen: Jaume Berga, Valent6 Bosch y Jaume Vill6.
Aquests tres fulanos despr6s del fusellament varen anar a la casa de la persona que avuy es arca del poble y van repartirse un mocadorat de re-

lotjes, diners, anells y altres objectes de valor dels carrabiners fusellats.

¿Qu6 me 'n diuhen de aquesta escena?
* * *
Jaume Berga (a) Canova ¿ahont dirian qu' es?
Se passeja tranquilament per Girona, menos los dias en que companyat de un altre fulano sospit6s roda per la montanya que un temps recorria ab lo trabuch al coll. ¡No se 'n ha pogut acabar de despendre!
¿Y 'ls altres dos?
¡Ah! 'ls altres dos no se sab ahont paran. Tal vegada registrant b6 las oficinas, en algun reconet los trobarian.

LO PASTOR Y 'L LLOP.

I.
Lo Pastor f6 m6s d' un m6s que no toca la tenora; are v6 camps a trav6s dia y nit plora que plora:
—¡Trist, desventurat de mi que s' ha mort lo m6n mast6!

II.
Mentres ell v6 sumicant, mestre llop, ab alegria, tot saltant y tot ballant are canta ab alegria:
—¡Quin bon dia aquest per mi, que s' ha mort lo vell mast6!

¿No diren qu' aquesta gent s' ha begut l' enteniment?
¿Com una causa mateixa migra al un y al altre engreixa?
No 's estranyi: fins aqui la rah6 res t6 de nova; es que la mort del mast6 entrega al l' opot rubi lo remat qu' al Pastor roba.

P6 'l mateix motiu las lleys, fins las m6s irreprochables, —que hi bajin c6nsuls 6 reys 6 presidents 6 diables— son y han sigut y ser6n sempre injustas 6 imperfectes, pochos 6 molts las llohar6n pero pe 'ls dem6s ser6n, un trist aplech de defectes.
Y aix6 sempre ser6 aixi mentre a la mort del mast6 hi hagin Pastors per plorar y llops per riurer y cantar... y aix6 no tindr6 may II.

APELES MESTRES.

Lo Borinot es un peri6dich devot que put a alli y oli.
Qualsevol diria que ha anat ab la partida del Nasratat, del Caga-rahims 6 del Guerro de la ratera.
Nosaltres creyam que al menos respectaria als sants. Pues no senyors, ni als sants respecta.

Proba al canto. L' altre dia portava 'l següent s6mil:
«¿En que se sembla l' Ajuntament actual al Sant Llorens de la Tapineria?—En que no hi es tot.»
Ja 'u veuhen... se tracta de un sant, y diu que no hi es tot.
Com que desitjem que visca tothom fins los Borinots, lo recoman6m als predicadors que per molt menos excomunican a la Campana.

Lo mateix peri6dich dona la lletania de las paraulas carinyosas ab qu' eran acullits los qui anavan al Jubileo.
¡Ganduls! cridaban uns; ¡Burros! exclamavan uns altres, ¡Lladres! deyan aquestos; ¡Llanuts! murmuravan los de m6s enll6!
No s6: se 'm figura que 'l peri6dich carlista no pot empassarse tots aquestos melindros.

Un que no t6 vot tracta de dirigir al Alcalde una comunicaci6 del tenor següent:
«Fulano de tal, que no paga contribuci6 de cap classe ni t6 cap t6tol acad6mich, encare que ha fet estudis particulars sobre diversas materias.

trobantse sense vot ni perspectives de tenirlo, y desconfiant de mereixe cap empleo;
«A. V. S. demana ab lo major respecte que se serveixi recomanarlo, a un sereno, a un municipal, a un agutzil 6 a un escombriaire, perque l' ilustrin sobre tot lo que necessita saberse per exercir lo dret electoral.»

A un governador que nombrava als morts concejals de un Ajuntament, l' hi deya 'l govern:
—¿Perque nombra difunts?
Y 'l governador contestava:
—Perque entre 'ls vius no trobo cap partidari.

A Paris van assassinar pochos dias endarrera a una venedora de peri6dichs.
Un neo deya ab motiu de aix6:
—¿No v6u? Si no hi hagu6s peri6dichs, aix6 no hauria succehit.

Un candidat del govern es lo bar6tono dels bufos Sr. Obregon.
Vels' hi aqui un ministerial de sarsuela.
Fins are tenia v6u; d' aqui en avant, si surt, tindr6 v6u y vot.

La situaci6 's v6 posant bonica. ¡Quins espectacles se preparan!
Los ministerials del anterior govern ser6n los baixos.
Lo Sr. Obregon lo bar6tono:
En Rom6ro Robledo 'l tenor 6 'l gallo.
Y l' carrech d' apantador corre a compte de 'n C6novas.

Un dem6crata:
Tant me f6 que acordin anar a las urnas com no anarhi. Lo qu' esjo a votar no hi vaig.
—¿Y aix6?
—Perque no tinch vot.

Diumenje de rams es avuy y aqui v6 un fet hist6ric:
Un fulano que havia estat a Moreria ahont per un parell de xavos de aquells marruecos l' hi donan no una palma sino tota una palmera, v6 trobarse per las vigalias del dtumenje de rams a Barcelona y v6 quedar admirat de que de un palm6 arribessin a darne dos y tres rals y fins una pesseta.
Ja 'n v6 tenir prou per conceh6 un negoci.
V6 pendre un barco y v6 portar a Barcelona tot un cargament de palmas.
Ignorava las costums del pa6s. No sabia que las palmas duran no m6s que una senmana.

Jo conech a un president del Consell de Ministres que v6 fer alguna cosa del mateix.
Sin6 que aquest v6 dur un barco carregat de llorer.
Ha fet un mal negoci, perque are com are se l' hi est6 pansint.

Diu un beato pavana qu' es tamb6 molt carlinot que v6ure bestias no pot, y 's gasta de bona gana dos quartos cada senmana per comprar lo borinot.

Continua malalt de la vista en C6novas del Castillo.
Es aix6 una cosa trista, si volen, fins un frac6s; m6s senyors, no 'n fassin cas. que per x6 no 'ns pert de vista.

Diuhen que en C6novas ab motiu de l' enfermetat de la vista ha hagut de passar alguns dias completament a las foscas.
Un botiguer de aqui Barcelona deya:
—Are sabr6 lo qu' es estar a las foscas.

Un xiste:
Parlant de las pretensions de 'n Martinez Campos de fer anar al Congr6s a molts amichs seus del exercit, exclamava un amic m6u:
—Per x6, de aquestas eleccions ne diuhen eleccions generals. Perque volen que n' hi vajan molts.

Asseguran que a las Corts pr6ximas hi anir6 un diputat negre.
Es una ventatja.
Al m6nos terim la seguret6 de que aquest diputat no canviar6 de color com tantos altres.
Un peri6dich diu que ser6 'l mirall exacte del

president del Consell de ministres, que quan tinga de fé un discurs se veurá negre.

Dinhen que are no podrá entrar ningú á cap col·legi electoral anant ab paraigüas.
Es llástima, perque 'm sembla que plourá molt.

—Casi es negre 'l fili de 'n Talo
—¿Qu' es un mulato potser?
—No; pero es morrut, moli xato
y ademés es carboner.

F. Ll. y B.

Tot content din en Rosés
que la seva bona dona
fa una escudella tant bona
com si gallina hi posés.
Pero sab tot lo vehinat,
que sa dona Catarina
hi posa un coll de gallina
y se 'l menja de amagat.

F. Ll. y B.

—Es molt viu (deya en Feliu)
lo noy gran de 'n Pau Rintort
—No es estraay que siga viu...
¡com que may ha sigut mort!

S. G.

Un mestre al seu deixeble:
—Vamos á veure com estém de geografia, noy.
Vamos á veure ¿Ahont es la Russia?
Lo noy:
—Al portal de Sant Antoni cada diumenje á la tarde.

Una senyora que no sabia com guanyarse las calxaladas va anar á una senyora á veure si la volia per criada.
—Necessito una noya de confiansa, vá dir la senyora; no vull de aquestas que cada dia mudan de casa. En una paraula ¿ha servit molts anys en una mateixa casa, vosté?
—En quan á n' aixó si senyora. Al any xexanta nou vaig entrar á la presó y fins ahir no vaig sortirne... Ja véu nou anys al mateix puesto.

Parlaván de tres germans que cap dels tres té familia.
—¿Es extrany! deya un.
—¿Qui sab! observaba un altre. Potser que aixó de no tenirne ja 'u hajin heradat del seu pare.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—Recassens.
- ID.—Marca.
- ENDAVINALLA.—Chocolate.
- SINONIMIA.—Sobre.
- COMBINACIÓ NUMÉRICA.—26374
64723
73642
47236
32467
- QUADRE DE PARAULAS.—P i s a
I d o l
S o l a
A l a s
- TRENCA-CLOSCAS.—Constantí.
- GEROGLÍFICH.—Malalties llargas parentas de la mort.

Ha endevinat totes las solucions lo ciutadá Menius n' ha endevinades 7 L' Inglés y C. Narud; 6 J. Palillus; 5 Pau Brescas y Pa y naps 4 Brugerot y dos escapats de missa y no més que 2 Frá Diavolo.

XARADAS.

I.
Querida prima dos quarta:
quant aquesta hu quart llegegis
tindrás lo cor trist, quan vegis
lo fi de ta amiga Marta.
Un senyó vell (quins proesas)
que era comandant hu tres
l' honra quart hu s' ha permes
enganyantia ab mil promesas.
Després de quart hu tres l' honra
l' ha deixada en estat tal
que per tapar sa deshonra,
la Marta s' ha fet total.

Xius.

II.
Persona qu' es dos primera
ó bé cebra del Estat
no te cap necessitat
de primera d s tercera.
COMICH D' HORTA
ENDEVINALLA.
Tinch coll y no sech persona;
tinch brasses y no tinch mans;
tinch cos sense tenir camas.
¿Vois que t' ho diga més clar?

P. FARDEPÀ.

MUDANSA.
D' un pilló anaba á la tot
per haberme maltractat;
una tot, sens' dir un mot,
li vaig clavá en lo costat.

J. M. y MOTE.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 9
3 4 5 6 2 1
3 4 5 1 2
1 2 6 9
2 6 9
1 7
3

1.ª ratlla es la mestressa d' un establiment, la 2.ª lo seu marit; la 3.ª l' establiment; la 4.ª lo nom del amo, la 5.ª lo nom de la mestressa la 6.ª lo de la filla, la 7.ª lo de la minyona, la 8.ª una planta útil y la 9.ª una lletra.

C. H.

TRENCA-CAPS.

Teodoro, Joan, Baldiri, Jaume, Benet, Andreu
Colocar aquests noms de modo que diagonalment don-
guin lo nom d' un carrer de Barcelona.

AIXORAMSUT.

GEROGLÍFICH.

P
al Le
ek
T T
Cc.
v. R g.
o n Y.
amen
J.
A. T.
DIAMANT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Dos escapats de missa, Campaner Brugerot, Pau Sala, Galligans, L. Cristies y Titella y C.^a

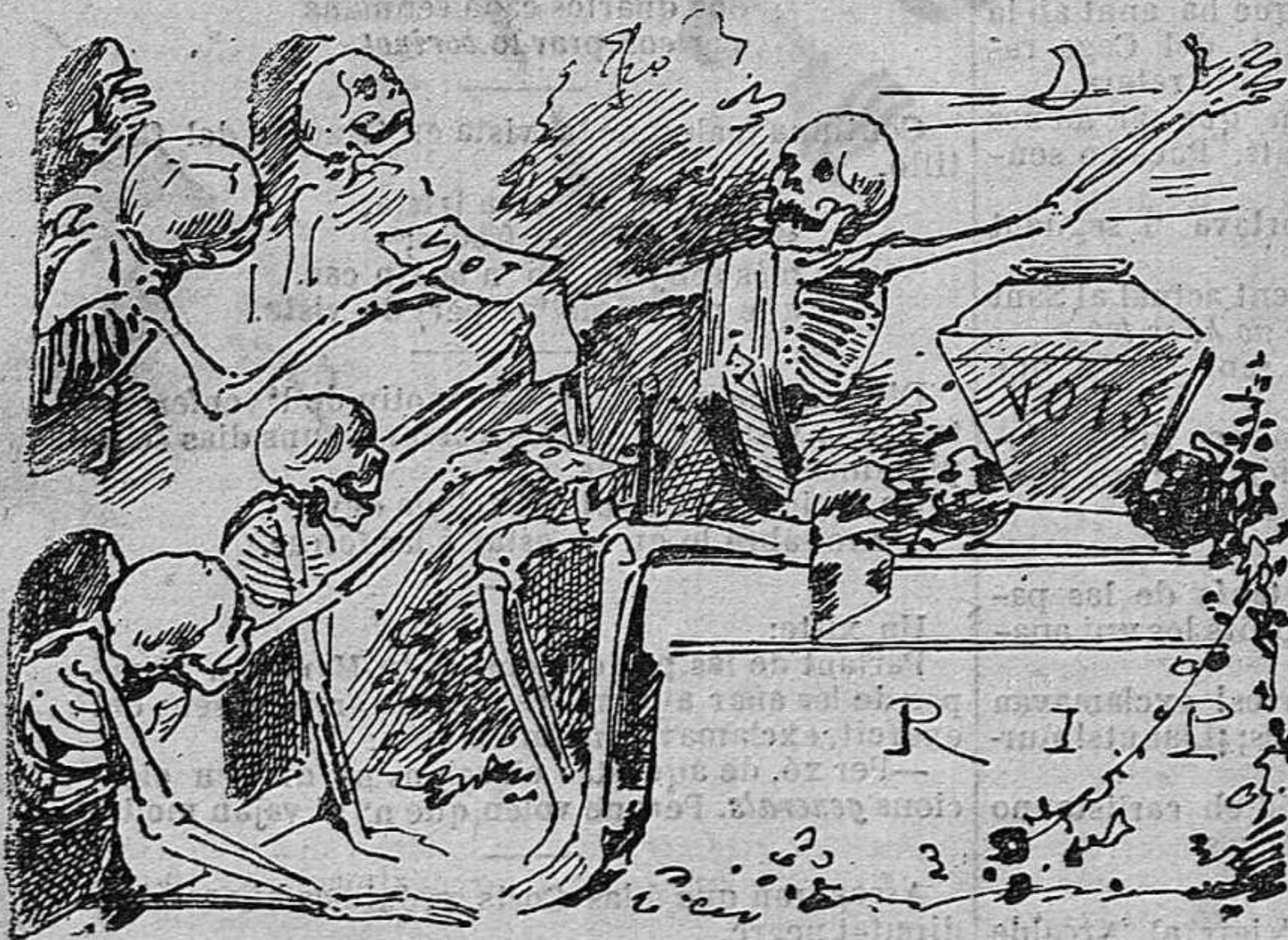
Las demés que no 's anomenan no poden insertarse com tampoch lo qu' envían los ciutadans J. M. y Meta, artes de Reus, Pau Cornadó y G. C. de 'n Pampa, Un nou parroquia, M.rrruixá, N. Q. Fil fort, Frá Diavolo, F. y Tereza y Escanyagats.

Ciutadá Brugerot: Insertarém la combinació numérica.—Almina: Idem lo rombo de paraulas.—Pau Xola: Idem lo trenca caps y la combinació numérica.—Pere Peret y Peri: Publicarém l' epigrama.—Campaner: Hi anirà la combinació.—Pau Colom: Insertarém lo geroqlífich.—C. de R: Idem lo trenca clocas.—Noy maco: Publicarém dos geroqlífichs.—Gal ligans: Idem lo trenca-clocas.—Titella y C.^a Idem tot, menos cant-rella y epigrama.—Layeta Cristies: Insertarém alguns repichs.—Tieno del Bogatell: Publicarém un geroqlífich.—Pasigollas: Idem lo trenca-clocas.—Aixerit: Hi anirà l' articlet.—Almina: La noticia del robo es molt atrassada.—Robinson petit: Qu' da servit.—A. B. Vidreras: Queda servit.—Quimet viatjant de paucos: Mirarém de dirne alguna cosa la setmana entrant.—Jepús Surri-lla: Per la seva satisfacció dech dirli que l' articlet está compost: la sobra de original ha fet que aplassessim la seva publicació.—S. Gomila: Insertarém las poesias de vosté y l' articlet.—A. Clps—Moyá: Queda servit.—J. S. y M. La setmana entrant ne parlarém.—F. Ll. y B.: Publicarém alguns epigramas; no tots perque n' hi ha alguns que tenen lo doble sentit u a mica massa vert.

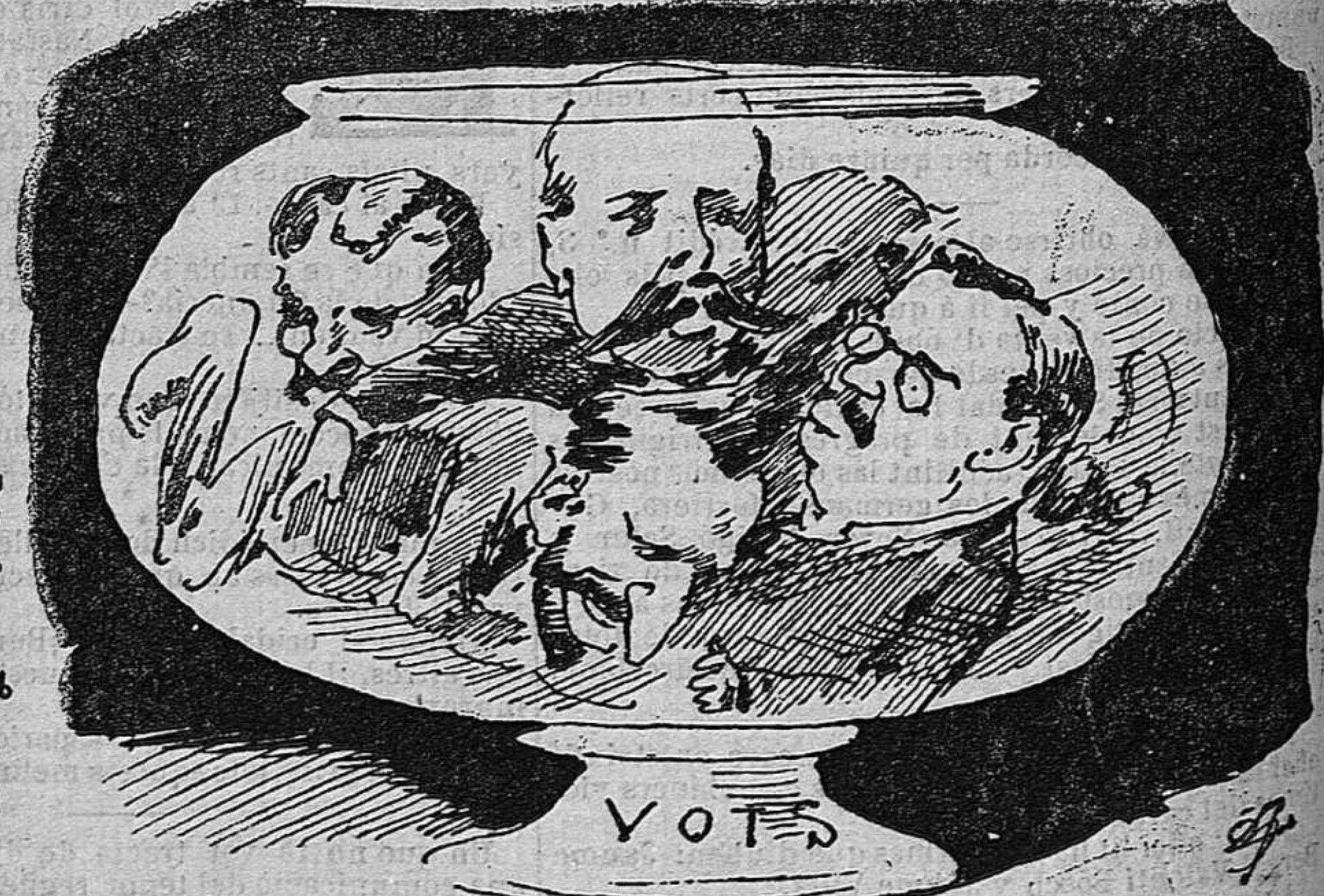
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp Lluís de Tasso, fill. Arch del Teatro, 31 y 33

A PROPOSIT DE LAS ELECCIONS.

Lo Col·legi electoral del Cementiri.

A veure que 'n surtirá de tot aixó.